

ת"פ 8939/08/13 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר בן יבגני צ'ורני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בינואר 2016

ת"פ 8939-08-13 מדינת ישראל נ' צ'ורני

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירי רום

נגד
הנאשם

אלכסנדר בן יבגני צ'ורני
ע"י ב"כ עו"ד יואב קיץ ועו"ד אלכס רסקין

גזר דין

פתח דבר א.

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של הריגה וגרימת חבלה חמורה- עבירות לפי סעיפים 298 ו-333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין").

2. הכרעת הדין הינה מפורטת, אך ב"קליפת אגוז" יצוין כי בתאריך 17.5.2013, נהג הנאשם ברכב מסוג BMW בכביש 4, מכיוון צפון לדרום כשלצדו- חברו אלכסיי גדייב. באותו זמן, נהג עו"ד חנן ד ז"ל (להלן: "המנוח") ברכב פרטי מסוג פורשה בכיוון נסיעת הנאשם כשבמושב לידו יושב בנו גיא, יליד 1998 (להלן: "גיא").

בהתקרבו למחלף בר אילון, עקף הנאשם רכב פרטי במהירות ובפראות, כשהוא משתחל בין רכב זה לבין רכב נוסף, ומיד לאחר מכן סטה סטייה חדה מהנתיב השמאלי ימינה, איבד שליטה על רכבו, התנגש במעקה הבטיחות, ונהדף חזרה אל הכביש. אז, חסם את דרכה של הפורשה, ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מההתנגשות התלקחו שני כלי הרכב. הנאשם וחברו הצליחו לחלץ עצמם.

3. כתוצאה מהתאונה נגרמו למנוח ולבנו חבלות חמורות. המנוח נכווה כוויות עמוקות על פני 80% משטח גופו, וגיא נכווה על פני 70% משטח גופו. שניהם אושפזו במצב אנוש כשהם מורדמים ומונשמים.

המנוח עבר מספר ניתוחים, אך בתאריך 2.6.2013, בעקבות קריסה רב מערכתית הוא נפטר בבית החולים.

4. בבדיקת דם שנלקחה מהנאשם כשעה וחצי לאחר התאונה, נמצא בדמו אלקוהול בריכוז של

184mg%.

להזכירנו, שריכוז האלכוהול בגוף העולה על 50מיליגרם אלכוהול במאה מיליליטר דם, מהווה רף השכרות הקבוע **בתקנה 169א'(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961**.

ב. הראיות לעונש מטעם התביעה

5. במסגרת הראיות לעונש מטעם התביעה הגישה ב"כ המאשימה מסמך "סיכום ביניים" ממחלקת כירורגית כוויות חתום ע"י **ד"ר גודר מיה**, המתייחס למצבו של גיא עד לתאריך 7.8.2013 (ת/68). מהסיכום הנ"ל עולה כי גיא עבר במהלך החודשיים אליהם התייחסה ד"ר גודר מספר רב של ניתוחים ופרוצדורות רפואיות רבות וסבוכות, במהלכן התדרדר מצבו חליפות. בהתייחסה לעתידו של גיא כתבה ד"ר גודר כי הטיפול בו צפוי להמשיך שנים ארוכות, ויחייב עוד מספר רב של ניתוחים לצד הליך שיקום ארוך ואינטנסיבי.

6. בתו החורגת של המנוח ואחותו של גיא **גב' אנאבל אליקים** העידה בביהמ"ש במסגרת הראיות לעונש, והוגש מכתב מטעמה (ת/71).

לדברי העדה, המנוח שהיה בן זוגה של אמה גידל אותה ואת אחותה מקטנות, והקשר ביניהם היה הדוק. העדה תיארה את השבר הגדול שקרה למשפחתה לאחר קרות התאונה, עת נאלצה ליטול על עצמה את תפקיד האחראית במשפחה, לאחר שאמה התקשתה לתפקד. פועל יוצא מהאמור לעיל, שהיא כרואת חשבון ואחותה כעורכת-דין נאלצו לעזוב את מקומות עבודתן, והן ליוו את אחיהן גיא ואמן במהלך הטיפולים בישראל ובארה"ב.

כחודשיים וחצי לאחר האירוע הועבר גיא לבית חולים בבוסטון ארה"ב, וזאת כאמור, בלוויית אמו ואחיותיו. אנאבל ואחותה נשארו בבוסטון למעלה משנה כשהן משאירות אחריהן את בני זוגן ואת מקומות עבודתן שעזבו כאמור לעיל. אחותה אף נאלצה לוותר על מקצועה כעו"ד לאחר שלא השתלבה בו עם שובה ארצה.

בהתייחסה למצבו של אחיה, סיפרה אנאבל כי עד היום עבר גיא למעלה מ-60 ניתוחים, לרבות קטיעה מלאה של האצבעות בשתי ידיו. עוד תיארה, כי גיא איבד את אוזניו ואת שיער ראשו, וצללקות קשות מכסות את כל גופו. במסגרת עדותה הגישה אנאבל תמונות שהצפייה בהן קשה מנשוא, ויש בהן כדי להמחיש את מצבו של גיא ואת הפגיעה החמורה והצמיתה שנגרמה לו (ת/82א). לצד הצלקות הפיסיות הקשות תיארה אנאבל צלקות נפשיות קשות אצל אחיה, וזאת נוכח הפגיעה הפיסית ולאור התפנית הטרגית שקיבלו חייו.

7. במסגרת ראיות התביעה לעונש העיד גם אחיו של המנוח- **מר דנ ג ד** אשר סיפר על קשריו עם אחיו, ועל הקושי של המשפחה להתמודד עם האובדן.

ג. הראיות לעונש מטעם ההגנה

8. מטעם הנאשם העיד מעסיקו של הנאשם במהלך השנתיים האחרונות- **מר חנוך פרנסיס**. מר פרנסיס תיאר את הנאשם כעובד מסור המבצע עבודתו נאמנה תוך שהוא מקיים יחסי אנוש טובים עם שאר העובדים.

9. אחיו של הנאשם- **מר אולג צ'ורני** ואביו- **יבגני** תיארו בעדותם את הטלטלה הקשה שעברה משפחת הנאשם בעקבות התאונה. לדברי אחי הנאשם, האחרון מתקשה להתמודד עם הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה, וכי הוא יעץ לו לפנות לקבלת עזרה נפשית.

השניים סיפרו כי בעקבות האירוע אושפז אביו של הנאשם לתקופה ממושכת בבית חולים בשל שיתוק פתאומי בולקה.

ד. עברו הפלילי של הנאשם בתחום התעבורה

10. לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה בשנים 2005 ו- 2009. הנאשם הורשע באי ציות לתמרור עצור ונהיגה במהירות הגבוהה מהמותר.

ה. טיעוני ב"כ המאשימה

11. ב"כ המאשימה עתרה לביהמ"ש להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה משמעותית בצד פסילה ארוכה שלא תפחת מ- 15 שנים, פסילה על תנאי ותשלום פיצוי למשפחת המנוח.

12. לטענת ב"כ המאשימה, ההלכה הפסוקה מורה כי מתחם הענישה בגין עבירת ההריגה על רקע של שכרות נע בין 4 ל- 10.5 שנות מאסר, וכי בנסיבות התיק דנן ראוי לקבוע את המתחם בין 6 ל- 12 שנות מאסר בפועל. היא הפנתה את ביהמ"ש לשורת פסקי דין מהם ביקשה ללמוד על מתחם הענישה כמפורט להלן:

בע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 12.1.2011) (להלן: "**פרשת ימיני**") בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שם אך הטיל עליו 14 שנות מאסר בפועל, כאשר קבע עונש של 10 שנות מאסר בגין עבירת ההריגה, והורה כי הנאשם ירצה אותן במצטבר לעונש של 4 שנות מאסר בגין עבירת ההפקרה בה הורשע באותו מקרה.

בפסק הדין ניתח השופט י' עמית את רף הענישה הנוהג בעבירות של הריגה והפקרה לאחר פגיעה, בציינו כי:

"פסק דין זה יהווה נדבך להעלאה הדרגתית של רף הענישה, במסגרת המלחמה הכוללת בתאונות הדרכים".

בע"פ 8279/11 **מור נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 1.7.2013) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של המערער שהורשע בהריגה, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וסמים, החזקת סם לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח בתוקף, והותיר עונש מאסר בפועל בן 12 שנים על כנו, לצד פסילה מלקבל רישיון למשך 20 שנה ופיצוי משפחת המנוח בסך 30,000 ₪.

בהתייחסו לקביעת אחריותו של הנאשם עמד כב' השופט הנדל על כך ש"**השכרות הייתה בדרגה גבוהה של**

ריכוז אלקוהול בדם המערער- לפחות 165mg%."

בע"פ 2376/12 הינדאוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 13.6.2013) זוכה המערער מעבירה של הריגה, והורשע תחתיה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות וחבלה חמורה לאחר שבמהלך מרוץ מכוניות פגע ברכב אשר נזרק לנתיב הנגדי ונפגע ע"י רכב נוסף. כתוצאה מהתאונה נגדם אחד ואחר נפצע אנושות. נוכח הזיכוי מעבירת ההריגה הקל בית המשפט העליון בעונשו של המערער והפחית מ-10 שנות מאסר בפועל ל-6 שנות מאסר.

בע"פ 1894/14 צ'אקול נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 22.12.2014) נדחה ערעורו של מי שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הריגה, חבלה חמורה ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. ביהמ"ש הותיר על כנו עונש מאסר בן 8.5 שנות מאסר בפועל, פסילה בפועל למשך 15 שנים ופיצוי משפחת המנוח וכל אחד משלושת המתלוננים בסך של 7,500 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם ענישה הנע בין 4 ל- 10.5 שנות מאסר, שקבע בימ"ש קמא בגין כלל העבירות ראוי הוא וכי העונש שנגזר על הנאשם אינו סוטה מרף הענישה ומאוזן בדבועי בין השיקולים לחומרה ולקולה בצינו, כי:

"חומרת מעשיו של המערער עומדת לעיני בית המשפט גם באשר ליכולתו להתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, מצערות ככל שיהיו, ובשיקולים הקיימים לקולה. נכון הדבר במיוחד בעבירות אשר עניינן בנהיגה המסכנת חיי אדם, כאשר תופעת הקטל בכבישים הפכה למגיפה של ממש בחברה הישראלית, ואין בית המשפט יכול לשבת בחיבוק ידיים אלא עליו להירתם ככל יכולתו למיגור תופעה זו."

13. ב"כ המאשימה עמדה בתיק דן על נסיבות האירוע, ובין היתר על נהיגתו הפראית של הנאשם, חומרת שכרותו כאשר נהג כשבדמו כמות העולה על פי 3 מהרף הקבוע בחוק. כמו כן, הדגישה כי הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאי מי שהודה בעבירות המיוחסות לו.

14. עוד הדגישה ב"כ המאשימה בטיעוניה את פגיעתו הקשה של גיא- הנפשית והפיסית העתידה ללוותו כל ימי חייו. על כן עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר משמעותי אשר יצטבר לזה שיושת בגין עבירת ההריגה בה הורשע.

ו. טיעוני ב"כ הנאשם

15. בא- כוח הנאשם עתר לביהמ"ש להשית על מרשו עונש מאסר המצוי ברף הנמוך של מתחם הענישה ולהימנע מהטלת פיצוי.

ב"כ הנאשם הדגיש את הטלטלה הנפשית שעברו הנאשם ובני משפחתו כתוצאה מהאירוע. הוא ציין כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1999, אך עברו התעבורתי אינו מכביד, ומדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי.

16. ב"כ הנאשם הציג בפני בית המשפט אסופה של פסקי דין.

בהתייחסותו לפרשת ימיני הדגיש הסניגור המלומד כי מתחם הענישה שנקבע שם בגין עבירת הריגה בתאונת דרכים בנסיבות מחמירות תחת השפעת אלקוהול, נע בין 2.5 ל- 9.5 שנות מאסר בפועל.
עמוד 4

בת"פ 8165/09 **מדינת ישראל נ' גלפונד** (פורסם במאגרים, 23.2.2014), נדון עניינו של נאשם שהורשע בהריגת 24 מנוסעי האוטובוס בו נהג וגרימת חבלה ל- 28 נוסעים נוספים שסבלו מדרגות פציעה שונות. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת צ' צפת) דן את הנאשם ל- 8 שנות מאסר על תנאי, מע"ת ופסילה לצמיתות.

בע"פ 6903/09 **אבו נצירה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 21.10.2010), נדון עניינו של נהג הסעות אשר נהג תחת השפעת סם ופגע למוות בהולך רגל. הנהג נדון ל- 6 שנות מאסר בפועל, וביהמ"ש העליון הקל בעונשו והעמידו על 5 שנות מאסר, בהדגישו כי הסיבה להתערבות בעונש נעוצה בנסיבותיו המיוחדות של המערער, המוטיבציה שהוא מגלה בהליך הטיפול והתרשמותם של הגורמים הטיפולים מהליך זה.

בע"פ 2832/10 **בוחבוס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 30.6.2011), הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת הריגה, לאחר שגרם לתאונת דרכים בה נהרגו שניים מחבריו הטובים, והעמידו על 6 שנות מאסר.

בת"פ 19434-06-11 **מדינת ישראל נ' ערן אלמליח** (פורסם במאגרים, 10.10.2013), נדון עניינו של נאשם, בן 23, אשר נהג כשהוא שיכור והורשע בהריגת חברו וגרימת חבלה חמורה לארבעה אחרים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל- 10 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, מע"ת, פסילה למשך 20 שנים ופיצוי משפחת המנוח בסך 20,000 ₪.

יוער, כי לאחר טיעוני הצדדים בתיק דנן, ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון אשר לא מצא עילה להתערב בעונש שנגזר ע"י ביהמ"ש המחוזי.

ז. **דברי הנאשם**

17. הנאשם הביע צער וציין כי הוא מתקשה מאוד להתמודד עם מה שארע לו.

ח. **דין**

18. עסקינן בנאשם שבצהרי היום שתה לשוכרה, ובדרכו עם חברו "לאכול שיפודים" נהג נהיגה פרועה ומסוכנת במהירות גבוהה. הנאשם נהג בהיותו שיכור, בכביש מהיר עמוס בכלי רכב, תוך התעלמות בוטה מחוקי התנועה, ונהיגה זו הסתיימה באובדן שליטה, סטייה מהנתיב והתנגשות שתוצאותיה היו קשות ביותר: קטל של ח"י אדם וחבלה באחר, חבלות אשר ילוו אותו כל ימיו.

על עבירות מסוג זה, ועל תפקידם של בתי המשפט בהתמודדות עמן נאמר:

"למרבה הצער, פעם נוספת עדים אנו לתוצאות הקשות הנושאת עימה התופעה הפסולה והמסוכנת של נהיגה בשכרות. המלחמה בנגע חמור זה מחייבת ענישה הולמת, כפי שנפסק: 'תופעת השיכרות הולכת ומתרחבת לאחרונה, ולנוכח עומס התנועה בכבישים - על רקע המספר הגדל והולך של כלי הרכב - שומה על בתי המשפט לתרום את חלקם במאבק הלאומי נגד הקטל בדרכים, בהטלת עונשים משמעותיים על אלה המרהיבים עוז להסיע כלי רכב ברשות הרבים כאשר שכרות מכרסמת ביכולתם לשלוט בהם"

[ע"פ 2163/07 סעת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 7.10.2007)].

19. כאמור **בפרשת ימיני** בית המשפט העליון נדרש בעבר למקרה שמאפייניו העיקריים דומים וקבע כי "**...רף הענישה המקובל... בגין עבירת הריגה בתאונת דרכים, תחת השפעת אלכוהול... נע בין 2.5 לבין 9.5 שנות מאסר בפועל**", ומשצירף לעבירה זו גרימת חבלה חמורה לאדם נוסף, העמיד את עונשו הכולל של הנאשם על 10 שנות מאסר (וזאת בלי להתייחס לעבירת ההפקרה לאחר תאונה).

בדומה לכך **בפרשת צ'אקול**, הותיר בית המשפט העליון מתחם ענישה של 4 עד 10.5 שנות מאסר, תוך שהוא מציין כי הדבר מבטא את מגמת ההחמרה בענישה בעבירות כגון דא.

20. הערך המוגן בעבירות נשוא התיק דנן הינו ערך קדושת חיי אדם והשמירה על שלמותם ובטיחותם.

בעניינו, נראה שנסיונות האירוע מצביעות על חומרתו, וזאת נוכח שילוב העובדות בדבר מידת השכרות של הנאשם; נהיגתו בחריגה מחוקי התנועה ובאופן שאינו תואם את תנאי הסביבה, שגררה סיכון משמעותי לסביבתו כשלעצמה; והנזקים הישירים הקשים ויוצאי הדופן שנגרמו לגיא, שגררו אחריהם השלכות משמעותיות על חיי כלל הסובבים אותו.

כיוון שכך, יועמד מתחם הענישה בעניינו של הנאשם על **בין 5 ל-12 שנות מאסר בפועל**.

21. משנקבע מתחם הענישה, יש לפנות לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה על מנת לקבוע את מידת העונש.

עברו הפלילי של הנאשם כולל שתי עבירות תנועה שנסיונותיהן המדויקות לא הובהרו, האחרונה בהן משנת 2009 - משמע, אין עסקינן בעבריו תנועה שלו עבר תעבורתי כבד [לשם השוואה, ראה בש"פ 9753/11 **עלוש נ' מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים, 20.02.2012) שם דובר ב-"**40 עבירות תעבורה לאורך תריסר שנים**"].

הנאשם הינו אב לילד שהוא מחויב במזונותיו, בסך של 2,000 ₪ לחודש.

22. נהיגתו של הנאשם הביאה לטרגדיה למשפחתו של המנוח- גדיעת חייו של חנן ג' ד' בגיל 52, ופגיעה בלתי ניתנת לתיקון בבנו ששינתה באופן קיצוני מראהו של גיא- נער צעיר ויפה מראה, כפי שנשקף בתמונה שהוגשה לביהמ"ש, וזאת בצד סבל של עשרות ניתוחים שרבים מהם עוד לפניו. כפי שציין ד"ר אייל וינקלר בת/68:

"**צפויים לגיא המשך אשפוז ממושך, ולאחריו חודשי שיקום ארוכים להשגת טווח תנועה וחזרה לתפקוד. יזדקק לפיזיותרפיה אינטנסיבית, מסיכה שקופה, חבישת לחץ, ריפוי בעיסוק אינטנסיבי, הידרותרפיה. כמו- כן יזדקק להמשך טיפול ניתוחי שיחזור שעקב גילו הצעיר סביר שיתפרש על פני שנים מרובות. נכון לעכשיו צפוי שיזדקק לניתוחים משחזרים בפנים, אוזניים, בתי שחי, צוואר, כפות ידיים ומרפק. בנוסף, יזדקק להמשך טיפול ומעקב פסיכיאטרי לשם סיוע בעיבוד התאונה והשלכותיה**".

תוצאות נהיגת הנאשם מהוות גם אסון לנאשם ומשפחתו, כשבהחלטתו לצאת לדרכו ברכב כשהוא שתוי הפך מאדם נורמטיבי ועובד חרוץ למי שירצה את עונשו מאחורי סורג וברית.

הנאשם ובני משפחתו הביעו השתתפות בצער משפחת הקורבנות, אך אין בכך כדי להפיג את התוצאות הקשות. הנאשם לא נטל אחריות לגרימת התאונה, ועל כן לא עומדת לו הודאה כנסיבה לקולא. הנאשם אף שיקר בחקירתו כשהרחיק את חברו- הנוסע שנסע עמו ברכב.

ראו דברי כב' השופט חשין בע"פ 103/05 **עותמאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 19.12.2005):

"עברייני תנועה הם, על דרך הכלל, אנשים מן היישוב, אנשים "נורמטיביים" כפי שנהוג לכנותם, אלא שאל לנו ללכת שולל, בקפחם חיי אדם... הופכים אותם אנשים "נורמטיביים" לעבריינים מן השורה, ובהיותם מה שהם, חובה היא המוטלת עלינו למוד להם כרישעתם".

23. מגמת הפסיקה כיום היא החמרה בענישה על מנת לסייע במיגור מכת תאונות הדרכים ותופעת הנהיגה בשכרות.

ראו דברי כב' השופט א.לוי בע"פ 4169/09 **דנינו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 16.12.2005):

"המערער חטא בנהיגה רשלנית, במהירות מופרזת, ושעה שהיה נתון תחת השפעתו של משקה משכר. התרענו בעבר וחזרנו והתרענו כנגד אותה תופעה של נהיגה בגילופין, אולם למרבה הדאבה אנו נתקלים בתופעה זו בתדירות גוברת. אכן שהייה בתנאי כליאה למי שאינו מורגל בה, היא קשה ומייסרת, אך נגרם בעטייה של דרך נהיגה מופקרת שהביאה לקיפוד פתיל חייו של אדם צעיר, ולא ניתן להשתחרר מן המחשבה שעם מעט רצון והקפדה לקיים את ההוראות בהן חייב כל נהג הייתה תוצאה קטלנית זו נמנעת".

24. באשר לפיצוי משפחת המנוח- לא יהא בפיצוי כדי להפיג את כאבה של המשפחה או את ייסוריו הנוכחיים והעתידיים של גיא, והפיצוי שיושת על הנאשם משקף רק מחויבות סמלית שלו כלפי קורבנותיו.

25. אשר על כן, ובהתחשב בכל האמור לעיל אני מטילה על הנאשם כדלקמן:

א. 7 שנות מאסר בפועל.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה שתוצאתה המתת אדם.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 15 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם פיצוי לעיזבון המנוח בסכום של 50,000 ₪ ולגיא גולד 50,000 ₪.

הסכומים הנ"ל יופקדו בקופת ביהמ"ש תוך 100 ימים ויועברו למוטבים הנ"ל עפ"י פרטים שיומצאו ע"י התביעה.

הודע לנאשם על זכותו לערער תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים והמתורגמנית גב' גלינה זבילנסקי.

**יהודית אמסטרדם,
שופטת**